

delelsen af Erklæringerne, og det forekommer mig, at der fra de Erklæringgivendes Standpunkt ikke derimod skulde kunne være saameget Bæsentligt at indvende. Naar den sidstnævnte meget ærede Landsthingsmand derhos har berørt, at der, saavidt jeg forstod det, allerede her i Thinget var tidligere gjort alvorlige Forsøg paa at finde en tilfredsstillende Form for et Lovforslag i den omhandlede Retning, da antager jeg, at derved navnlig sigtes til, at Sagen under en tidligere Forhandling blev undergivet et Udvalgs Prøvelse; men dette Udvalg indlod sig ikke paa et Forsøg paa en Omændring af Loven, men indstillede en motiveret Dagsorden, der blev vedtagen, og som gik ud paa, at man ansaae det ønskeligt, at Regjeringen vilde tage Sagen i sin Haand. Dette Sidste er ikke sleet, og derfor maa der være Anledning for dem, der ansee Sagen for vigtig og ønskelig, til paany at optage den. Naar fremdeles den samme ærede Landsthingsmand har anført som en Grund imod at gaae ind paa Forslaget, at alle Bestræbelser nu gaae ud paa at indskrænke Bevillingsvæsenet, hvorved Erklæringer saa særdeles foranlediges, saa forekommer dette mig ikke ganske rigtigt; thi tværtimod synes Leiligheden og Anledningen til Bevillingspørgsmaal snarere at forøges end formindskes. Jeg skal, Er. blot nævne en Lov, der vel ikke endnu er endelig vedtagen, men som der er Udsigt til at ville blive vedtagen om føle Tid her i Thinget, hvorved der vil blive givet en sær rig Leilighed til Ansøgninger om Dispensation og naturligviis en deraf følgende Forøgelse af Erklæringer. Endelig skal jeg tillade mig med Hensyn til den Vitring af den nævnte ærede Landsthingsmand, der indeholdt en Advarsel mod at speculere i det konglige Veto, at svare, at jeg aldeles ikke har en saadan Speculation, og at jeg ikke veed, hvad han egentlig dermed meente. Man maatte i saa Fald have et ganske andet Diemed med denne Sag end det, man foregiver, og dette er ikke Tilfældet med mig. Efter disse saa Bemærkninger skal jeg tillade mig paa det Indstændigste at anbefale, at Sagen nyder Fremme, idet jeg, nu, som tidligere, anseer denne Sag for at være i høieste Grad vigtig og af den Bestaafenhed, at den,

hvis den maatte blive gennemført, ikke blot vil blive til Gavn for dem, der ville ansøge og klage, men ogsaa for dem, som skulle afgive Erklæringer.

Danellers Ingen ønskede at yttre sig, fattedes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og forkastedes ved samme med 26 Stemmer mod 14.

Formanden: Da Indenrigsministeren nu er kommen tilstede, skal jeg gaae tilbage til de paa Dagsordenen under Nr. 2 og 3 opførte Sager. Der vil altsaa først blive at foretage Udkaft til Lov, indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veie og Vandløb i Kjøbenhavn; Sagen er til 3dte Behandling*, og da der intet Uendlingsforslag er fremkommet, er det Lovforslaget i dets Heelhed, som jeg sætter under Forhandling.

Da imidlertid Ingen ønskede at yttre sig, oplæstes

Forslag til Lov,
indeholdende
nogle Forskrifter om Gader, Veie og Vandløb i Kjøbenhavn.

(See Anhang A. Sp. 1049—1055) og vedtoges ved den derpaa følgende Afstemning eenstemmigt med 34 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil derefter blive at tilstille Formanden i det andet Thing med Anmodning om dets Fremme der.

Dernæst bliver at foretage Udkaft til Lov om Udøvelsen af Færgerettigheden i Kjøbenhavn. Sagen er til 2den Behandling*). Udvalgets Betænkning har i sin Tid været omdeelt og indeholder et stort

*) 2den Behandling findes Sp. 612.

**) 1ste Behandling findes Sp. 78—82.